

Sygn. akt II Cz 506/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej

z wniosku małoletnich C. A. i F. A. reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego D. T.

przeciwko dłużnikowi R. A.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi dłużnika na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. B. w sprawie Kmp 93/13 tj. postanowienie z dnia 20.01.2014 roku w przedmiocie nałożenia grzywny

na skutek zażalenia dłużnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 15.05.2014 roku, sygn. akt XII Co 884/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt II Cz 506/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 15.05.2014 roku oddalił skargę dłużnika na postanowienie komornika z dnia 20.01.2014 roku w przedmiocie nałożenia grzywny w sprawie Kmp 93/13. W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie art. 762 § 1 kpc zgodnie z którym za nieuzasadnioną odmowę udzielenie organowi egzekucyjnemu wyjaśnień lub informacji przewidzianych w art. 761 kpc albo za udzielenie informacji lub wyjaśnień świadomie fałszywych osoba odpowiedzialna może być na wniosek wierzyciela lub z urzędu ukarana przez organ egzekucyjny grzywną do 2000 zł. Grzywną taką może być również ukarany dłużnik, który zaniedbał obowiązku powiadomienia o zmianie miejsca swojego pobytu. Sąd wskazał, że zgodnie z art. 768 kpc wyznaczył rozprawę w celu rozpoznania skargi dłużnika na postanowienie o ukaraniu grzywną, na posiedzenie w dniu 15.05.2014 roku strony prawidłowo zawiadomione nie stawiły się.

Sąd Rejonowy na podstawie analizy akt sprawy egzekucyjnej ustalił, że dłużnik wezwaniem z dnia 18.12.2013 roku został wezwany do udzielenia wykazu środków trwałych w związku z prowadzoną działalnością oraz do wskazania aktualnego miejsca zamieszkania. Wezwanie to zostało dobrane w dniu 23.12.2013 roku. Następnym pismem z dnia 08.01.2014 roku dłużnik został wezwany do udzielenia wyjaśnień – jakie dochody i z jakich tytułów uzyskuje. W dniu

17.01.2014 roku dłużnik udzielił odpowiedzi na pismo z dnia 08.01.2014 roku, wskazując, że z dniem 01.01.2014 roku zawiesił prowadzoną działalność gospodarczą i obecnie przebywa na zwolnieniu lekarskim. W związku z brakiem odpowiedzi na wezwanie z dnia 18.12.2013 roku komornik wydał postanowienie o ukaraniu dłużnika grzywną w wysokości 2.000 zł. Sąd w oparciu o akta sprawy egzekucyjnej i przedstawione przez dłużnika w treści skargi argumenty, uznał, że dłużnik zaniechał dokonania czynności do której został wezwany pismem z dnia 18.12.2013 roku. Dłużnik nie wykazał, że nieudzielenie wyjaśnień było uzasadnione, bądź istniały usprawiedliwione przyczyny takiego zaniechania. Dłużnik zawiadomiony przez swojego pełnomocnika o terminie rozprawy, na której miał możliwość przedstawienia okoliczności uniemożliwiających mu wykonanie wezwania komornika – nie stawił się przed sądem i nie skorzystał z możliwości przedstawienia swojego stanowiska, nie ustosunkował się do twierdzeń komornika, nie zgłosił też jakichkolwiek wniosków dowodowych.

Dlatego też Sąd Rejonowy uznając, iż istniały przesłanki do nałożenia przez komornika grzywny na dłużnika jego skargę na podstawie art. 762 kpc w zw. z art. 768 kpc oddalił.

Zażalenie na to postanowienie wniósł dłużnik, zarzucając mu naruszenie art. 227 kpc, art. 232 i art. 233 § 1 kpc polegające na braku ustalenia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, braku wszechstronnego rozpatrzenia i rozważenia materiału dowodowego tj. pominięcie przez Sąd pisma pełnomocnika dłużnika z dnia 27.02.2014 roku, co skutkowało brakiem ustalenia, że dłużnik wywiązał się z nałożonego na niego w dniu 18.12.2013 roku przez komornika sądowego obowiązku przedłożenia wykazu środków trwałych.

W związku z powyższym dłużnik wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uchylenie postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. B. z dnia 20.01.2014 roku w sprawie Kmp 93/13 i o zasądzenie na rzecz dłużnika kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za bezzasadne.

W chwili wydawania postanowienia o nałożeniu na dłużnika grzywny z całą pewnością nie wykonał on nałożonego na niego przez komornika obowiązku i nie przedstawił żądanych informacji. Okoliczność tą ostatecznie potwierdził pełnomocnik dłużnika w zażaleniu, przyznając, że dopiero w piśmie skierowanym do komornika w dniu 27.02.2014 roku miał przekazać komornikowi wykaz środków trwałych. Oznacza to, że wbrew twierdzeniom zawartym w skardze dłużnik nie wykonał nałożonego na niego obowiązku od dnia 23.12.2013 roku do co najmniej 27.02.2014 roku. Zaniechanie to nie zostało w żaden sposób wyjaśnione nawet w zażaleniu. Sąd Rejonowy zatem słusznie uznał, że dłużnik bez żadnego usprawiedliwienia, żądanych informacji nie udzielił, czym utrudnił przeprowadzenie skutecznej egzekucji. Jest to tym bardziej istotne, iż świadczenie podlegające egzekucji ma charakter świadczenia alimentacyjnego a rolą komornika jest skuteczne wyegzekwowanie przyznanych małoletnim wierzycielom alimentów tak aby mieli oni środki na swoje bieżące utrzymanie. Dłużnik nie wykonując obowiązku nałożonego na niego przez komornika a co więcej twierdząc bezpodstawnie że taki obowiązek wykonał, z całą pewnością swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 762 kpc. Komornik Sądowy miał wobec tego uprawnienie do nałożenia na dłużnika grzywny.

Już tylko na marginesie sprawy wskazać należy, że w dniu sporządzania przez Komornika odpowiedzi na skargę tj. 28.02.2014 roku, organ egzekucyjny nie był w posiadaniu wykazu środków trwałych jakie miał w piśmie z dnia 27.02.2014 roku przedstawić dłużnik. Akta egzekucyjne cały czas znajdowały się w Sądzie Rejonowym, były dołączone do innej jeszcze sprawy i nawet jeśli wskazane w zażaleniu pismo dłużnika dotarło do komornika to w aktach sprawy brak jest dowodu na jego przesłanie do Sądu Rejonowego. Rzeczą dłużnika i jego pełnomocnika było wzięcie udziału w rozprawie wyznaczonej na dzień 15.05.2014 roku czego bez żadnego usprawiedliwienia nie uczynili. W tej sytuacji Sąd Rejonowy orzekł na podstawie dostępnego mu materiału dowodowego. Okoliczność, że dłużnik ostatecznie wykonał nałożony na niego przez komornika obowiązek nie miała jednak znaczenia dla rozpoznania skargi i zażalenia bowiem jak wyżej wskazano nie ma wątpliwości, że dłużnik przez co najmniej dwa miesiące nie wykonał nałożonego na niego

obowiązku czym utrudnił przeprowadzenie egzekucji. Istniały zatem podstawy do nałożenia na niego grzywny przez komornika, albowiem dłużnik ani wówczas, ani obecnie w żaden sposób nie usprawiedliwił tak dużego opóźnienia.

Dlatego też na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i § 2 kpc oraz art. 13 § 2 kpc zażalenie dłużnika jako bezzasadne należało oddalić.